

Eugenia Glăvan

T i p t i l ,
Crăciunul se apropie

Povești pentru Despina

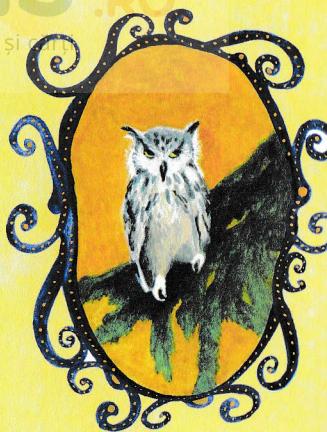


ilustrații de

CUPRINS

PRIMA ZĂPADĂ	1
ZIUA DE NAȘTERE A CHICHIȚEI	23
TÂRGUL DE IARNĂ	40
ȘTIE-TOT	57
PICĂTURĂ E SUPĂRAT	81
NOI PRIETENI	103
AJUNUL	126
RATONUL GĂLUȘCĂ ȘI MOŞ CRĂCIUN	147
E CRĂCIUNUL!	167





PRIMA ZĂPADĂ

Toamna venise de mult timp în pădurea de peste deal, era aproape pe trecute.

În lumina ei blândă, copacii îmbrăcaseră mantii de frunze ruginii, aurii și roșiatice, care străluceau melancolice mânăgăiate de razele jucăușe ale soarelui, pluteau ușor în aer, sfârșind prin a forma pe pământ o pătură moale și groasă, multicoloră.

Fuse o toamnă lungă și frumoasă, spre marea bucurie a tuturor animălușelor pădurii care avuseseră timp berechet să-și pregătească culcușurile și să strângă din belșug provizii pentru iarna lungă ce



Ariciul **Zbârlici** se ducea zilnic la poalele mărului păduret din poiană, se rostogolea printre merele căzute, până când în acele blăniștei sale rămâneau înfipite cât mai multe mere dulci, umplându-și astfel, încet, încet, cămara.



Veverița **Zizi** culesese o multime de alune, ghinde și nuci, iar acum plecase să strângă niște conuri, pentru că, phiiiiii, tare îi mai plăceau semințele dulci de pin care se





Soricioaica Mî

strânsese o gramadă de zmeură, afine, mure fragi, pe care le pusese la uscat în cămașă. Mmmm, câte plăcinte și tarte aveau mai facă și ce ceaiuri gustoase și aromate aveau



Ursul **Martinel** confectionase salteluțe călduroase și groase din frunze u-

pentru fiecare pătuț din căsuța sa și-și umpluse cămara cu faguri de miere, mere și pere pă-

Lepurele Urechilă găsise un câmp

pe care oamenii plantaseră varză și morcovi,
dar, deși fusese cules, mai rămăseseră destule
legume și pentru el, aşa că își umpluse bucuros
desaga.



Ce să mai, în pădure era mare agitație! Toți locatarii erau în plină activitate:
unii își umpleau cămările cu bunătăți, alții își
reparau căsuțele și le căptușeau pereții cu
mușchi verde, gros și protector, sau strângau
crengi și frunze uscate pentru foc, ca să le fie





Toată noaptea visără asalturi asupra Iernii, ca

captivă în cușcă, îi implora să o elibereze

și le promitea că nu se va mai

întoarce **niciodată**

în pădurea de

peste de



niștea adâncă a nopții, peste pădurea adormită, începu să ningă linistit
na își scutura mantia de argint,
învăluind totul în vesminte m